

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP SODIŠČA (šesti senat)

z dne 7. julija 2016*

„Pritožba — Člen 181 Poslovnika Sodišča — Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Evropski trg
jekla za prednapenjanje — Globe — Presoja plačilne sposobnosti — Smernice o načinu določanja glob
iz leta 2006 — Neomejena sodna pristojnost — Upoštevanje dejstev, ki so nastala po sprejetju spornega
sklepa — Načeli sorazmernosti in enakega obravnavanja — Pravica do učinkovitega sodnega varstva“

V zadevi C-523/15 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 28. septembra 2015,

Westfälische Drahtindustrie GmbH s sedežem v Hammu (Nemčija),

Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG s sedežem v Hammu,

Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG s sedežem v Iserlohnu (Nemčija),

ki jih zastopa C. Stadler, odvetnik,

pritožnice,

druga stranka v postopku je

Evropska komisija, ki jo zastopajo V. Bottka, H. Leupold in G. Meessen, agenti, z naslovom za
vročanje v Luxembourg,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi A. Arabadjiev, predsednik senata, J.-C. Bonichot in E. Regan (poročevalec), sodnika,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi odločeno
z obrazloženim sklepom v skladu s členom 181 Poslovnika Sodišča,

sprejema naslednji

* Jezik postopka: nemščina.

Sklep

- 1 Družbe Westfälische Drahtindustrie GmbH (v nadaljevanju: WDI), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (v nadaljevanju: WDV) in Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (v nadaljevanju: Pampus) s pritožbo predlagajo, prvič, naj se razveljavi sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 15. julija 2015, Westfälische Drahtindustrie in drugi/Komisija (T-393/10, v nadaljevanju: izpodbijana sodba, EU:T:2015:515), s katero je to zavrnilo njihovo tožbo za razglasitev ničnosti in spremembo Sklepa Komisije C(2010) 4387 final z dne 30. junija 2010 v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva COMP/38344 – Jeklo za prednapenjanje), kakor je bil spremenjen s Sklepom Komisije C(2010) 6676 final z dne 30. septembra 2010 in Sklepom Komisije C(2011) 2269 final z dne 4. aprila 2011 (v nadaljevanju: sporni sklep), ter drugič, naj se za ničn razglasi dopis generalnega direktorja generalnega direktorata Komisije za konkurenco z dne 14. februarja 2011 (v nadaljevanju: dopis z dne 14. februarja 2011).

Pravni okvir

- 2 Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov [101 PDEU] in [102 PDEU] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205) v členu 23(2) določa:

„Komisija lahko podjetjem in podjetniškim združenjem z odločbo naloži globe, kadar naklepno ali iz malomarnosti:

(a) kršijo člen [101 PDEU] ali člen [102 PDEU] [...]

[...]“

- 3 Člen 31 te uredbe določa:

„S pritožbo zoper odločbo, s katero je Komisija določila globo ali periodično denarno kazen, ima Sodišče neomejeno pristojnost do pregleda odločbe. Naloženo globo ali periodično denarno kazen lahko prekliče, zniža ali zviša.“

- 4 Točka 35 Smernic o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 23(2)(a) Uredbe št. 1/2003 (UL 2006, C 210, str. 2, v nadaljevanju: smernice iz leta 2006), ki je pod naslovom „Zmožnost plačila“, določa:

„V izjemnih primerih lahko Komisija na zahtevo podjetja v posebnih socialnih in ekonomskih okoliščinah upošteva njegovo nezmožnost plačila. Na podlagi tega pa ne bo odobrila nobenega zmanjšanja globe samo zaradi ugotovitve, da je podjetje v neugodnem ali slabem finančnem stanju. Zmanjšanje se lahko odobri samo na podlagi objektivnih dokazov, da bi naložitev globe pod pogoji, določenimi v teh smernicah, nepopravljivo ogrozila gospodarsko sposobnost preživetja zadevnega podjetja in povzročila, da bi njegova sredstva izgubila vso svojo vrednost.“

Dejansko stanje

- 5 Sektor, na katerega se nanaša ta zadeva, je sektor jekla za prednapenjanje (v nadaljevanju: JPN). Ta izraz označuje kovinske žice in jeklene vrvi in med drugim jeklo za prednapeti beton, ki se uporablja v balkonih, pilotnih temeljih ali ceveh, in jeklo za ponapeti beton, ki se uporablja v industrijski gradnji, podzemni gradnji ali gradnji mostov.

- 6 Družba WDI, nekdanje imenovana Klöckner Draht GmbH, je nemško podjetje iz jeklarskega sektorja, ki proizvaja med drugim JPN. Od 3. septembra 1987 je WDI v 98-odstotni lasti družbe WDV, ki je od 1. julija 1997 sama v dvotretjinski lasti družbe Pampus.
- 7 Komisija je 19. in 20. septembra 2002, potem ko je od Bundeskartellamt (zvezni organ, pristojen za konkurenco, Nemčija) in nekega proizvajalca JPN prejela informacije v zvezi s kršitvijo člena 101 PDEU, opravila preglede v prostorih več podjetij.
- 8 Po končani preiskavi in potem ko je zavrnila prošnjo za prizanesljivost, ki jo je vložila WDI, je Komisija 30. septembra 2008 sprejela obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah, ki se je nanašalo na več družb, med katerimi so bile pritožnice. Vse naslovnice tega obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah so predložile pisne pripombe v odgovor na te ugotovitve. Zaslišanje je bilo organizirano 11. in 12. februarja 2009 in pritožnice so se ga udeležile.
- 9 Poleg tega se je štirinajst podjetij, med katerimi so pritožnice, sklicevalo na plačilno nesposobnost v smislu točke 35 smernic iz leta 2006. V utemeljitev tega so podala dokaze.
- 10 Komisija je v spornem sklepu ugotovila, da je več dobaviteljev JPN kršilo člen 101(1) PDEU in – od 1. januarja 1994 – člen 53(1) Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 52, str. 3), ker so v obdobju med 1. januarjem 1984 in 19. septembrom 2002 sodelovali pri omejevalnem sporazumu na evropski, nacionalni in regionalni ravni. Komisija je menila, da je družba Klöckner Draht, ki je postala WDI, neposredno sodelovala pri tej kršitvi v celotnem navedenem obdobju. Poleg tega je Komisija očitala W. Pampusu kot vodji družb Pampus in WDI, da se je neposredno udeležil več sestankov omejevalnega sporazuma in dajal neposredna navodila svojim zaposlenim, tako da se je za družbi WDV in Pampus štelo, da sta odločilno vplivali na družbo WDI v celotnem obdobju, v katerem sta imeli nadzor nad njo. Zato je bila družbi WDI naložena globa v višini 46,55 milijona EUR. Družbama WDV in Pampus je bila pripisana solidarna odgovornost za navedeno kršitev v višini 38,855 milijona EUR oziroma 15,485 milijona EUR.
- 11 Poleg tega je Komisija v spornem sklepu zavrnila prošnjo pritožnic, naj se jim na podlagi točke 35 smernic iz leta 2006 odobri zmanjšanje globe zaradi upoštevanja njihove plačilne sposobnosti.
- 12 Prošnja pritožnic za ponovno presojo te plačilne sposobnosti je bila zavrnjena z dopisom z dne 14. februarja 2011.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 13 Pritožnice so 14. septembra 2010 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložile tožbo za razglasitev ničnosti in spremembo spornega sklepa.
- 14 Pritožnice so 3. decembra 2010 z ločeno vlogo v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložile predlog za odlog izvršitve navedenega sklepa.
- 15 Predsednik Splošnega sodišča je s sklepom z dne 13. aprila 2011, Westfälische Drahtindustrie in drugi/Komisija (T-393/10 R, v nadaljevanju: sklep sodnika začasne odredbe, EU:T:2011:178), delno ugodil predlogu za izdajo začasne odredbe, ki so ga vložile pritožnice, in odredil odlog obveznosti, ki jim je bila naložena, da v korist Komisije zagotovijo bančno garancijo v izogib takojšnje izterjave globe, ki jim je bila naložena s spornim sklepom, pod pogojem, da pritožnice tej instituciji nakažejo znesek 2 milijona EUR do 30. junija 2011 in ji od 15. julija 2011 nakazujejo mesečne obroke v znesku 300.000 EUR vsak 15. dan v mesecu do izdaje nove odredbe, vendar najdlje do razglasitve sodbe v postopku v glavni stvari.

- 16 Pritožnice so v utemeljitev tožbe navedle devet tožbenih razlogov, med katerimi sta za to pritožbo upoštevna samo šesti in deveti. Šesti tožbeni razlog se je nanašal med drugim na kršitev načela sorazmernosti, ker Komisija v spornem sklepu ni upoštevala plačilne nesposobnosti pritožnic. Deveti tožbeni razlog se je navezoval na presojo njihove plačilne sposobnosti v dopisu z dne 14. februarja 2011, katerega razglasitev ničnosti so pritožnice Splošnemu sodišču predlagale 19. aprila 2011.
- 17 Splošno sodišče je z izpodbijano sodbo sprejelo ta tožbena razloga ter razglasilo ničnost spornega sklepa v delu, v katerem je bila pritožnicam naložena globa, in dopisa z dne 14. februarja 2011, ker je Komisija v tem dopisu napravila napake, ko je presojala plačilno sposobnost pritožnic. Vendar je Splošno sodišče pri izvajanju svoje neomejene pristojnosti, pri čemer je samo uporabilo smernice iz leta 2006, menilo, da pritožnice neutemeljeno trdijo, da jim je treba odobriti zmanjšanje globe zaradi njihove plačilne nesposobnosti, in posledično določilo globo v enakem znesku, kot jim je bil naložen v spornem sklepu.

Predlogi strank

- 18 Pritožnice s pritožbo Sodišču predlagajo, naj:
- primarno, razveljavi izpodbijano sodbo v delu, v katerem jim je naloženo plačilo globe, ali razveljavi to sodbo v celoti in razglasi ničnost spornega sklepa v delu, v katerem jim je naloženo plačilo globe, pa tudi dopisa z dne 14. februarja 2011 in same globe;
 - podredno, zmanjša globo, naloženo s tem sklepom, ali razveljavi izpodbijano sodbo in zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, da to zmanjša globo, naloženo s spornim sklepom, ter
 - Komisiji naloži plačilo stroškov, povezanih s prvostopenjskim in pritožbenim postopkom.
- 19 Komisija Sodišču predlaga, naj zavrne pritožbo in pritožnicam naloži plačilo stroškov.

Pritožba

- 20 Pritožnice v utemeljitev pritožbe navajajo tri razloge. Prvi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 261 PDEU in člena 31 Uredbe št. 1/2003 ter na kršitev sistema razdelitve nalog in institucionalnega ravnovesja. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev načel sorazmernosti in enakega obravnavanja. Tretji pritožbeni razlog se nanaša na kršitev pravice do učinkovitega sodnega varstva.
- 21 Člen 181 Poslovnika Sodišča določa, da če je pritožba v celoti ali deloma očitno nedopustna ali očitno neutemeljena, lahko Sodišče na predlog sodnika poročevalca in po opredelitvi generalnega pravobranilca kadar koli z obrazloženim sklepom pritožbo v celoti ali deloma zavrže ali zavrne.
- 22 To določbo je treba uporabiti v tej zadevi.

Prvi pritožbeni razlog

Trditve strank

- 23 Pritožnice s prvim delom prvega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očitajo, da ni upoštevalo mej svoje neomejene pristojnosti, ker ni zgolj opravilo nadzora nad spornim sklepom z odpravo, znižanjem ali zvišanjem zneska globe, temveč je izdalo samostojno odločbo o naložitvi globe, ki glede njihove plačilne sposobnosti temelji na novih dejstvih, nastalih po spornem sklepu in dopisu z dne 14. februarja 2011.
- 24 Tako naj bi Splošno sodišče v skladu z izrekom izpodbijane sodbe tožečim strankam „naložilo“ plačilo globe. Poleg tega naj bi Splošno sodišče v točki 302 izpodbijane sodbe navedlo, da znesek globe izhaja iz njegove odločitve v trenutku, ko je ta izrečena.
- 25 S tem naj bi Splošno sodišče kršilo sistem razdelitve nalog in institucionalno ravnovesje ter pravico do učinkovitega sodnega varstva, tako da se je postavilo v vlogo Komisije. Ker je Splošno sodišče spremenilo sporni sklep z razglasitvijo njegove ničnosti v delu, v katerem je bila naložena globa, naj bi moralo ugotoviti, da ni treba spremeniti zneska globe.
- 26 Pritožnice z drugim delom prvega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očitajo, da je v točkah 109, 302 in 335 izpodbijane sodbe razsodilo, da mora pri presoji plačilne sposobnosti podjetja v okviru izvajanja svoje neomejene pristojnosti načeloma upoštevati položaj, ki obstaja na datum, ko odloča. S tem naj bi Splošno sodišče odstopilo od lastne sodne prakse, kot ta izhaja zlasti iz sodbe z dne 14. maja 2014, Donau Chemie/Komisija (T-406/09, EU:T:2014:254).
- 27 Čeprav je Splošno sodišče upravičeno upoštevalo izboljšanje plačilne sposobnosti strank v postopku, ki je nastopilo po odpravi prvotne globe, naj bi to pripeljalo do odvrčalnega učinka za te stranke, ki ni skladen z načelom pravne države, in do kršitve načela sodnega samoomejevanja v razmerju do upravnih organov, ki so v boljšem položaju za presojo dejstev. Vsekakor naj bi bilo treba izključiti upoštevanje dejstev, ki so nastala po sprejetju sklepa o naložitvi globe, kadar je bil ta sklep – tako kot v obravnavanem primeru – razglašen za ničten ravno v delu, v katerem je naložena globa. Če bi bil sporni sklep v skladu s pravom, naj namreč Splošnemu sodišču nad njim ne bi bilo treba opraviti nadzora v okviru neomejene pristojnosti.
- 28 Komisija trdi, da sta oba dela prvega pritožbenega razloga popolnoma neutemeljena.

Presoja Sodišča

- 29 Pritožnice z dvema deloma prvega pritožbenega razloga, ki ju je treba preučiti skupaj, v bistvu trdijo, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, s tem ko je samo naložilo novo globo upoštevajoč dejstva, nastala po sprejetju spornega sklepa.
- 30 Spomniti je treba, da sistem sodnega nadzora sklepov Komisije v zvezi s postopki na podlagi členov 101 PDEU in 102 PDEU zajema nadzor nad zakonitostjo aktov institucij, določen v členu 263 PDEU, ki se lahko na podlagi člena 261 PDEU in člena 31 Uredbe št. 1/2003 ter na predlog tožečih strank dopolni z izvajanjem neomejene pristojnosti Splošnega sodišča glede sankcij, ki jih na tem področju naloži Komisija (glej zlasti sodbi z dne 10. julija 2014, Telefónica in Telefónica de España/Komisija, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, točka 42, ter z dne 21. januarja 2016, Galp Energía España in drugi/Komisija, C-603/13 P, EU:C:2016:38, točka 71).

- 31 Sodišče Unije je pri izvajanju svoje neomejene pristojnosti pristojno, da poleg tega, da zgolj opravi nadzor nad zakonitostjo sankcije, presojo Komisije, avtorice akta, v katerem je bila prvotno določena višina zneska te sankcije, v zvezi z določitvijo tega zneska nadomesti s svojo presojo (glej zlasti sodbo z dne 21. januarja 2016, Galp Energía España in drugi/Komisija, C-603/13 P, EU:C:2016:38, točka 75).
- 32 Posledično lahko sodišče Unije spremeni izpodbijani akt, tudi če ga ne razglasi za ničnega (sodba z dne 3. septembra 2009, Prym in Prym Consumer/Komisija, C-534/07 P, EU:C:2009:505, točka 86), da odpravi, zniža ali zviša naloženo globo (glej zlasti sodbi z dne 26. septembra 2013, Alliance One International/Komisija, C-679/11 P, EU:C:2013:606, neobjavljena, točka 104, in z dne 22. oktobra 2015, AC-Treuhand/Komisija, C-194/14 P, EU:C:2015:717, točka 74).
- 33 Ta pristojnost se izvaja ob upoštevanju vseh dejanskih okoliščin (sodbi z dne 3. septembra 2009, Prym in Prym Consumer/Komisija, C-534/07 P, EU:C:2009:505, točka 86, in z dne 26. septembra 2013, Alliance One International/Komisija, C-679/11 P, neobjavljena, EU:C:2013:606, točka 104).
- 34 Iz tega izhaja, da je sodišče Unije pristojno za izvajanje neomejene pristojnosti, kadar presoja o vprašanju zneska globe (sodbi z dne 8. februarja 2007, Groupe Danone/Komisija, C-3/06 P, EU:C:2007:88, točka 62, in z dne 26. septembra 2013, Alliance One International/Komisija, C-679/11 P, neobjavljena, EU:C:2013:606, točka 105), izvajanje te pristojnosti pa povzroči dokončni prenos pooblastila za naložitev sankcij na to sodišče (glej v tem smislu sodbo z dne 15. oktobra 2002, Limburgse Vinyl Maatschappij in drugi/Komisija, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, od C-250/99 P do C-252/99 P in C-254/99 P, EU:C:2002:582, točka 693).
- 35 V obravnavanem primeru je Splošno sodišče v okviru nadzora nad zakonitostjo spornega sklepa, potem ko je zavrnilo prvi do četrty ter sedmi in osmi tožbeni razlog, ki so jih navedle pritožnice, v točkah od 285 do 332 izpodbijane sodbe menilo, da je Komisija storila napake pri presoji njihove plačilne sposobnosti v smislu točke 35 smernic iz leta 2006 ter da so te napake take, da lahko povzročijo razglasitev ničnosti na eni strani spornega sklepa v delu, v katerem je bila z njim pritožnicam naložena globa, in na drugi strani dopisa z dne 14. februarja 2011.
- 36 Ob koncu tega nadzora nad zakonitostjo je Splošno sodišče ugotovilo, da je utemeljeno, da v tem primeru izvaja svojo neomejeno pristojnost. Potem ko je v točkah od 333 do 358 izpodbijane sodbe uporabilo smernice iz leta 2006, je na podlagi dokazov, ki so jih stranke predložile v zvezi s finančnim položajem pritožnic, kot se je ta položaj razvil po sprejetju spornega sklepa, presodilo, da te neutemeljeno trdijo, da jim je treba odobriti zmanjšanje globe zaradi njihove plačilne nesposobnosti iz razlogov, ki so podobni razlogom, predvidenim v točki 35 navedenih smernic, in da je treba zato pritožnicam naložiti plačilo globe v enakem znesku, kot je bil naložen v spornem sklepu.
- 37 S tem Splošno sodišče v ničemer ni prekoračilo mej svoje neomejene pristojnosti.
- 38 Čeprav drži, da je v obravnavanem primeru to, da je Splošno sodišče opravilo nadzor nad zakonitostjo spornega sklepa, pripeljalo do razglasitve ničnosti tega sklepa v delu, v katerem je Komisija pritožnicam naložila globo, ta okoliščina v nasprotju s tem, kar te zatrjujejo, nikakor ne pomeni, da je bilo Splošnemu sodišču zaradi tega odvzeto pooblastilo za izvajanje njegove neomejene pristojnosti. Splošno sodišče je namreč še naprej moralo presoditi vprašanje zneska globe, ker so pritožnice v svoji tožbi predlagale zmanjšanje tega zneska, med drugim zaradi plačilne nesposobnosti v smislu člena 35 smernic iz leta 2006.
- 39 Ker je izvajalo svojo neomejeno pristojnost, je bilo Splošno sodišče edino pooblaščen za naložitev sankcij pritožnicam ter je zato lahko na podlagi elementov, ki so jih predložile stranke, in ob upoštevanju načela kontradiktornosti spremenilo znesek globe, ki jim je bil naložen s spornim sklepom.

- 40 Ker je torej Splošno sodišče, kar zadeva izvajanje pooblastila za naložitev sankcij, pravilno s svojo presojo nadomestilo presojo Komisije, okoliščina, da je na koncu menilo, da je primerno uporabiti enak znesek globe, kot je bil določen v spornem sklepu, ne vpliva na pravilnost tega izvajanja (glej po analogiji sodbo z dne 3. septembra 2009, Prym in Prym Consumer/Komisija, C-534/07 P, EU:C:2009:505, točka 88).
- 41 Enako velja glede uporabe izraza „naložiti“ v točki 358 in izreku izpodbijane sodbe. Iz obrazložitve te sodbe je namreč v pravno zadostni meri razvidno, da je Splošno sodišče izvajalo svojo neomejeno pristojnost, da bi spremenilo znesek globe, ki jo je Komisija naložila v spornem sklepu.
- 42 Glede tega, da je Splošno sodišče upoštevalo dejstva, nastala po datumih sprejetja spornega sklepa in dopisa z dne 14. februarja 2011, je treba spomniti, da v obravnavanem primeru sprememba zneska globe izhaja iz izvajanja neomejene pristojnosti s strani Splošnega sodišča.
- 43 V tem okviru pa je sodišču Unije dovoljeno, da za dopolnitev svojega nadzora nad zakonitostjo upošteva vse dejanske okoliščine, ki so po njegovem mnenju upoštevne, ne glede na to, ali so nastopile pred sprejeto odločbo ali po njej (glej v tem smislu sodbo z dne 6. marca 1974, Istituto Chemioterapico Italiano in Commercial Solvents/Komisija, 6/73 in 7/73, EU:C:1974:18, točki 51 in 52; z dne 22. januarja 2013, Komisija/Tomkins, C-286/11 P, EU:C:2013:29, točka 49; z dne 26. septembra 2013, Alliance One International/Komisija, C-679/11 P, neobjavljena, EU:C:2013:606, točka 107, in z dne 17. septembra 2015, Total/Komisija, C-597/13 P, EU:C:2015:613, točka 41).
- 44 Spoštovanje načela učinkovitega sodnega varstva, to je splošnega načela prava Unije, ki je zdaj določeno v členu 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), namreč zahteva, da lahko sodišče Unije pri izvajanju svoje neomejene pristojnosti preuči vsa dejanska in pravna vprašanja, ki so upoštevna za spor, o katerem odloča (glej v tem smislu sodbo z dne 18. julija 2013, Schindler Holding in drugi/Komisija, C-501/11 P, EU:C:2013:522, točki 35 in 36).
- 45 To velja toliko bolj, če se, tako kot v obravnavani zadevi, izvajanje neomejene pristojnosti nanaša na preučitev plačilne sposobnosti zadevnega podjetja. Če namreč sodišče Unije te sposobnosti ne bi moglo presoditi ob upoštevanju dejanskega položaja, ki obstaja v trenutku, ko odloča, bi bilo lahko dolžno zavrnilo ali odobriti upravičeno ali neupravičeno znižanje ali odpravo globe, kar bi lahko povzročilo, da bi bilo to podjetje neutemeljeno postavljeno v neugoden konkurenčni položaj ali da bi mu bila dana neutemeljena konkurenčna prednost.
- 46 V skladu z ustaljeno sodno prakso pa je plačilna sposobnost podjetja lahko pomembna le v posebnih socialnih okoliščinah, ki jih pomenijo posledice, ki bi jih lahko imelo plačilo globe, zlasti glede povečane brezposelnosti ali poslabšanja razmer v gospodarskih sektorjih, ki so v proizvodni ali distribucijski verigi nižje ali višje od zadevnega podjetja (glej med drugim sodbo z dne 29. junija 2006, SGL Carbon/Komisija, C-308/04 P, EU:C:2006:433, točka 106).
- 47 Kot je Splošno sodišče pravilno razsodilo v točki 302 izpodbijane sodbe, je treba to rešitev *a fortiori* uporabiti, če so – tako kot v obravnavanem primeru – pritožnice pri sodniku začasne odredbe dosegle odlog izvršitve globe, ki jo je naložila Komisija, do razglasitve izpodbijane sodbe.
- 48 Zato je treba prvi pritožbeni razlog zavrnilo kot očitno neutemeljen.

Drugi pritožbeni razlog

Prvi del drugega pritožbenega razloga

– Trditve strank

- 49 Pritožnice s prvim delom drugega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očitajo, da ni upoštevalo – v nasprotju z načeloma enakega obravnavanja in sorazmernosti ter tem, kar je navedlo v točki 333 izpodbijane sodbe – vseh pogojev, ki so upoštevni za izračun globe, kot so predvideni v točki 35 smernic iz leta 2006. Natančneje, Splošno sodišče naj ne bi upoštevalo obvestila Komisije z dne 12. junija 2010, naslovljenega „Nezmožnost plačila v skladu s točko 35 Smernic z dne 1/09/2006 o načinu določanja glob, naloženih na podlagi Uredbe št. 1/2003“ (SEC(2010) 737/2), v skladu s katerim se lahko upoštevanje plačilne nesposobnosti podjetja izvede bodisi z zmanjšanjem globe na znesek, ki ga je podjetje sposobno plačati, bodisi z obročnim plačevanjem globe v obdobju od treh do petih let. V obravnavanem primeru pa naj bi obdobje za plačilo globe, ki jo je naložilo Splošno sodišče, ob upoštevanju načrta plačila, ki je zdaj dogovorjen s Komisijo, in nakazil, ki so bila že izvedena na podlagi sklepa sodnika začasne odredbe, trajalo približno petnajst ali dvajset let.
- 50 Tako naj bi v skladu z veljavno upravno prakso, če so pogoji, predvideni v točki 35 smernic iz leta 2006, izpolnjeni, Komisija načeloma zmanjšala globo na znesek, ki ga je zadevno podjetje sposobno poravnati v trenutku sprejetja njenega sklepa.
- 51 Vsekakor naj bi bilo tudi v primeru, v katerem bi se Splošnemu sodišču zdelo primerno sprejeti mešano rešitev, ki združuje zmanjšanje naložene globe z njenim obročnim plačevanjem, treba – da bi globa ostala ustrezna – zmanjšati njen skupni znesek na največ 20 milijonov EUR, kar ustreza znesku 2 milijona EUR, ki je bil že plačan na podlagi sklepa sodnika začasne odredbe, in 60 mesečnim obrokom po 300.000 EUR, ki se plačajo v obdobju največ petih let.
- 52 Komisija trdi, da je ta prvi del drugega pritožbenega razloga brezpredmeten.

– Presoja Sodišča

- 53 Takoj je treba ugotoviti, da trditve pritožnic v delu, v katerem se Splošnemu sodišču očita, da jim je naložilo globo, katere obročno plačevanje bo trajalo predolgo, temeljijo na napačnem razumevanju izpodbijane sodbe, saj Splošno sodišče ni niti predvidelo niti *a fortiori* naložilo obročnega plačevanja globe.
- 54 V zvezi s tem je treba spomniti, da je v skladu s sklepom sodnika začasne odredbe obročno plačevanje globe, s katerim je navedeni sodnik pogojeval odlog obveznosti zagotoviti bančno garancijo, prenehalo na dan razglasitve izpodbijane sodbe. Kot kaže, zatrjevano obdobje za plačilo globe v resnici izhaja iz načrta plačila, o katerem so se pritožnice same dogovorile s Komisijo po razglasitvi te sodbe.
- 55 Sicer pa je treba v delu, v katerem pritožnice Splošnemu sodišču očitajo, da jim ni odobrilo zmanjšanja globe, ugotoviti, da je namen njihovih trditev doseči, da Sodišče znova presodi dejstva v zvezi z njihovo plačilno sposobnostjo, kar razen v primeru izkrivljanja teh dejstev, ki v tej zadevi ni bilo zatrjevano, ne spada v pristojnost Sodišča glede pritožb (sodba z dne 20. januarja 2016, Toshiba Corporation/Komisija, C-373/14 P, EU:C:2016:26, točka 40).
- 56 Kar zadeva predhodno prakso odločanja Komisije, je treba spomniti, da ta ne more biti pravni okvir za globo na področju konkurence in da so sklepi, ki se nanašajo na druge zadeve, le okvirni glede ugotavljanja obstoja diskriminacije (sodba z dne 10. julija 2014, Telefónica in Telefónica de España/Komisija, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, točka 189).

57 Zato je treba prvi del drugega pritožbenega razloga delno zavreči kot očitno nedopusten in delno zavrnil kot očitno neutemeljen.

Drugi del drugega pritožbenega razloga

– Trditve strank

58 Pritožnice z drugim delom drugega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očitajo, da jih je pri izvajanju svoje neomejene pristojnosti obravnavalo diskriminatorno v primerjavi z drugimi podjetji, ki so dosegla zmanjšanje globe na podlagi točke 35 smernic iz leta 2006, ker nobenemu od teh drugih podjetij ni bilo naloženo obročno plačevanje, ki bi trajalo tako dolgo.

59 Poleg tega naj bi Splošno sodišče tudi kršilo načelo enakega obravnavanja, ker naj bi plačilno sposobnost pritožnic presojalo na datum izpodbijane sodbe, medtem ko naj bi plačilno sposobnost drugih podjetij presojalo na datum sprejetja spornega sklepa.

60 Prvič, vsi naslovniki spornega sklepa naj bi bili v primerljivem položaju, ko so vložili prošnjo za zmanjšanje globe iz tega naslova. Če bi Komisija pravilno presodila plačilno sposobnost pritožnic, naj bi zmanjšala globo, ki jim je bila naložena, pritožnicam pa naj ne bi bilo treba vložiti tožbe, katere posledica je bila nova naložitev globe, izrečene na drug datum s strani Splošnega sodišča. Zatrjevano različno obravnavanje naj bi bilo toliko očitnejše, ker naj Splošno sodišče na ta datum ne bi preverilo, ali se je izboljšal ekonomski položaj podjetij, ki so dosegla zmanjšanje globe.

61 Drugič, že zavrnitev prošelj za zmanjšanje globe, ki so jih vložile pritožnice, naj bi pomenila različno obravnavanje, ki naj bi se ohranilo zaradi izpodbijane sodbe, saj so morale pritožnice izpodbijati argument Komisije, da obresti, dolgovane na globo, ki jo je naložilo Splošno sodišče, tečejo od datuma, določenega v spornem sklepu, čeprav ni bilo ugotovljeno, da pogoji, navedeni v točki 35 smernic iz leta 2006, na ta datum niso bili izpolnjeni.

62 Komisija navaja, da je ta drugi del drugega pritožbenega razloga neutemeljen.

– Presoja Sodišča

63 Opozoriti je treba, da je načelo enakega obravnavanja splošno načelo prava Unije, ki je opredeljeno v členih 20 in 21 Listine. Iz ustaljene sodne prakse je razvidno, da navedeno načelo zahteva, da se primerljive okoliščine ne obravnavajo različno in da se različne okoliščine ne obravnavajo enako, razen če je takšno obravnavanje objektivno utemeljeno (glej med drugim sodbo z dne 12. novembra 2014, *Guardian Industries in Guardian Europe/Komisija*, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, točka 51).

64 Splošno sodišče mora spoštovati to načelo ne le, ko opravlja nadzor nad zakonitostjo sklepa Komisije o naložitvi glob, temveč tudi, ko izvaja svojo neomejeno pristojnost. Izvajanje take pristojnosti pri določitvi višine naloženih glob namreč ne sme privedi do diskriminacije med podjetji, ki so bila udeležena pri sporazumu ali usklajenem ravnanju, ki je v nasprotju s členom 101(1) PDEU (glej v tem smislu sodbo z dne 18. decembra 2014, *Komisija/Parker Hannifin Manufacturing in Parker-Hannifin*, C-434/13 P, EU:C:2014:2456, točka 77).

65 Ker pa v obravnavanem primeru pritožnice Splošnemu sodišču očitajo, da jim je določilo diskriminatorne plačilne roke, je treba njihove trditve zavrnil kot povsem neutemeljene iz istih razlogov, kot so navedeni v točkah 53 in 54 tega sklepa.

- 66 Poleg tega je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče v točki 356 izpodbijane sodbe pravilno razsodilo, da upoštevanje dejstev, nastalih po spornem sklepu, za presojo plačilne sposobnosti pritožnic v okviru izvajanja njegove neomejene pristojnosti nima za posledico nikakršne diskriminacije v primerjavi s podjetji, ki niso vložila tožbe za izpodbijanje presoje njihove plačilne sposobnosti, ki jo je opravila Komisija. Pritožnice namreč niso v položaju, ki bi bil primerljiv s položajem teh podjetij, ker so vložile tožbo (glej v tem smislu sodbo z dne 14. septembra 1999, Komisija/AssiDomän Kraft Products in drugi, C-310/97 P, EU:C:1999:407, točke od 49 do 63).
- 67 Zato je treba drugi del drugega pritožbenega razloga zavrniti kot očitno neutemeljen.
- 68 Iz tega sledi, da je treba zavrniti drugi pritožbeni razlog.

Tretji pritožbeni razlog

Trditve strank

- 69 Pritožnice s tretjim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču očitajo, da v nasprotju s pravico do učinkovitega sodnega varstva, ki je določena v členu 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane v Rimu 4. novembra 1950, ter členu 47 Listine, ni opravilo neodvisnega nadzora z izvajanjem polne diskrecijske pravice, ker je v točki 334 izpodbijane sodbe menilo, da je treba plačilno sposobnost pritožnic presojati z vidika zneska globe, naložene s spornim sklepom.
- 70 Opravljanje neodvisnega nadzora nad primernostjo globe naj bi zahtevalo, da Splošno sodišče podrobno preuči odločilne parametre za izračun te globe, kot sta trajanje in teža kršitve. Nadzor, omejen na napake pri presoji, se naj ne bi mogel šteti za zadosten, in to toliko bolj, ker je izvajanje neomejene pristojnosti enostranski postopek, v okviru katerega mora Splošno sodišče presojo Komisije nadomestiti s svojo.
- 71 Komisija izraža dvome glede dopustnosti tretjega pritožbenega razloga, ker se z njim želi doseči nadzor nad presojo dejstev. V vsakem primeru naj bi bil ta razlog neutemeljen.

Presoja Sodišča

- 72 Takoj je treba zavrniti dvome, ki jih Komisija izraža glede dopustnosti tega tretjega pritožbenega razloga, saj pritožnice z njim Splošnemu sodišču očitajo, da je napačno uporabilo pravo pri opravljanju nadzora nad spornim sklepom.
- 73 Kar zadeva utemeljenost tega pritožbenega razloga, ni sporno, da je Splošno sodišče v točkah od 121 do 265 izpodbijane sodbe v celoti zavrnilo prvi do četrty tožbeni razlog, ki so jih navedle pritožnice, s katerimi so v bistvu izpodbijale kršitev, ugotovljeno s spornim sklepom, in znesek globe, ki jim je bila naložena z njim. V okviru obravnavane pritožbe pritožnice niso navedle nobene trditve, da bi prerekale ta del izpodbijane sodbe.
- 74 V teh okoliščinah Splošnemu sodišču ni mogoče očitati, da je napačno uporabilo pravo, s tem ko je v točki 334 izpodbijane sodbe presodilo, da je ob neobstoju napake, zaradi katere bi bil sporni sklep nezakonit, novo plačilno sposobnost pritožnic primerno presojati z vidika zneska globe, naložene z navedenim sklepom.
- 75 Zato je treba tretji pritožbeni razlog zavrniti kot očitno neutemeljen.

Stroški

- 76 Če pritožba ni utemeljena, Sodišče v skladu s členom 184(2) Poslovnika Sodišča odloči o stroških. Člen 138(1) tega poslovnika, ki se uporablja v pritožbenem postopku na podlagi člena 184(1) istega poslovnika, določa, da se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 77 Ker je Komisija predlagala, naj se plačilo stroškov naloži družbam Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG in Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG, te pa s svojimi razlogi niso uspele, jim je treba naložiti plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (šesti senat) sklenilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. Družbam Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG in Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG se naloži plačilo stroškov.

Podpisi